

Sygn. akt XI Ka 482/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 czerwca 2014 roku

Sąd Okręgowy w Lublinie XI Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSO Arkadiusz Śmiech /spr./

Sędziowie: SO Elżbieta Kowalska

SO Elżbieta Daniluk

Protokolant: st. protokolant Dominika Karasek-Raczyńska

przy udziale Prokuratora Krzysztofa Rubika

po rozpoznaniu w dniu 17 czerwca 2014 roku

sprawy M. G.

oskarżonego z art. 158 § 1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Białej Podlaskiej

z dnia 20 marca 2014 r. II K 70/14

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że na podstawie art. 73 § 1 kk w okresie próby oddaje oskarżonego pod dozór kuratora sądowego i zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa 120 (sto dwadzieścia) złotych opłaty za pierwszą instancję;

II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zwalnia oskarżonego od wydatków za postępowanie odwoławcze, którymi obciąża Skarb Państwa.

XI Ka 482/ 14

UZASADNIENIE

M. G. oskarżony został o to, że w dniu 12 października 2013 r. w B., woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu z ustaloną osobą, dokonał pobicia D. G., w którym to zdarzeniu poprzez zadawanie cisów pusta butelką, uderzenia pięściami oraz kopanie nogami, narażono pokrzywdzonego na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia lub wystąpienia skutku określonego w art. 156 § 1 k.k. oraz spowodowano obrażenia w postaci rany okolicy potylicznej i złamania nosa wymagającego repozycji, które naruszyły prawidłowe funkcjonowanie jego organizmu na okres powyżej dni siedmiu, tj. o przestępstwo określone w art. 158 § 1 k.k.

Sąd Rejonowy w Białej Podlaskiej wyrokiem z dnia 20 marca 2014 r. oskarżonego M. G. uznał za winnego dokonania zarzuconego mu czynu i za to na podst. art. 158 § 1 k.k. skazał go na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności; na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 pkt. 1 k.k., wykonanie orzeczonej wobec M. G. kary pozbawienia wolności zawiesił mu warunkowo na okres próby w rozmiarze 3 (trzech) lat; zwolnił M. G. od opłaty, natomiast zasądził od niego 321,36 (trzysta dwadzieścia jeden 36/100) zł tytułem zwrotu wydatków wyłożonych tymczasowo przez Skarb Państwa.

Od wyroku tego apelację złożył **prokurator**. Zaskarżając rozstrzygnięcie w części dotyczącej orzeczenia o karze na jego niekorzyść zarzucił wyrokowi obrazę przepisów postępowania, która miała wpływ na treść orzeczenia, a mianowicie art. 343 § 6 i 7 k.p.k. w zw. z art. 335 § 1 k.p.k. polegającą na nie orzeczeniu wobec oskarżonego M. G. środka karnego w postaci dozoru kuratora na okres próby oraz zwolnienie z ponoszenia opłat sądowych, pomimo istniejącego odrębnego uzgodnienia w tym zakresie pomiędzy oskarżonym a prokuratorem polegającego na orzeczeniu oddania oskarżonego pod dozór kuratora na okres próby i obciążenie go opłatami sądowymi co znalazło odzwierciedlenie we wniosku prokuratora o wydanie wyroku skazującego bez przeprowadzenia rozprawy.

Podnosząc powyższy zarzut wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i orzeczenie wobec oskarżonego na podstawie art. 158 § 1 k.k. kary w rozmiarze 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby lat 3, oddanie na podstawie art. 73 § 1 k.k. pod dozór kuratora sądowego na okres próby oraz zasądzenie opłat i kosztów sądowych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje;

apelacja jest zasadna i stąd zasługuje na uwzględnienie. Podniesione w środku odwoławczym uchybienie jakiego dopuścił się Sąd pierwszej instancji jest oczywiste, dlatego uwzględnienie apelacji nie wymaga szerszej argumentacji.

Wydając wyrok na posiedzeniu, w trybie art. 335 k.p.k., sąd może uwzględnić wniosek w całości, albo jeśli uzna, że nie zachodzą podstawy do jego uwzględnienia, skierować sprawę na rozprawę. Dopuszczalna jest również modyfikacja wniosku prokuratora ale tylko i wyłącznie za zgodą stron obecnych na posiedzeniu. Orzekając w przedmiotowej sprawie Sąd Rejonowy, bez modyfikacji stanowiska stron, które nie były obecne na posiedzeniu (vide protokół posiedzenia k. 76 akt) uwzględnił wniosek ale nie orzekł dozoru kuratora i zwolnił oskarżonego od opłaty.

Jak czytamy w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku Sąd Rejonowy przez przeoczenie nie orzekł o oddaniu oskarżonego pod dozór kuratora oraz nie dostrzegł, że przedmiotem uzgodnień była również kwestia ponoszenia przez oskarżonego kosztów sądowych. Oznacza to, że intencją Sądu pierwszej instancji było uwzględnienie wniosku prokuratora w całości odzwierciedlającego uzgodnienia między stronami. Stąd zmiana zaskarżonego wyroku zgodnie z wnioskiem skarżącego.

Mając na uwadze zaprezentowaną motywację, nie dostrzegając uchybień wymienionych w art. 439 i art. 440 k.p.k., które należałoby uwzględnić z urzędu, Sąd odwoławczy na podstawie art. 437 § 2 k.p.k. orzekł jak w wyroku.

Rozstrzygnięcie o wydatkach za postępowanie odwoławcze na zasadzie słuszności oparto na art. 624 § 1 in fine k.p.k.